

ДЗЕД МАРОЗ НЕ ЗЛОДЗЕЙ

Гэта адбылося гадоў шэсць таму. Дырэктар кінатэатра за- прасіла мяне выступіць на калядных ранішніках у ролі Дзеда Мароза. Такім чынам началося ў мяне «акцёрскае жыццё»: завучванне тэксту, рэпетыцыі, бясконцыя хваляванні.

І вось — прыйшоў час выступлення. У зале кінатэатра, разлічанай на 150 гледачоў, свабодных месцаў няма — ніводнага! Першы раз у жыцці я выходзіў на сцэну, і адразу — ашнага. Зразумела, ногі ад хвалявання былі нібы ватныя.

Дзякую богу, тэкст я амаль не забыў — адыграў, можна сказаць, без запінкі. Да таго ж мне ўдала падыгрывалі то Снягурка, то Баба Яга з Лесавіком...

Разам мы правялі ўсе конкурсы, свята паспяхова набліжалася да свайго завяршэння. Заставаўся апошні акорд — раздаць падарункі. Каб зручней было даставаць іх з вялізного межа, я сеў на крэсла пад ёлкай і (ну нясперна ж горача!)... зняў быў цяжкую шапку.

— А што — Дзед Мароз несапраўдны?! — захныкалі малыя; нехта побач яшчэ і заплакаў... (Ну яшчэ б — у двух-трох гадавога дзіцяці Украі мару).

Карацей, я ў момант прывёў сябе ў парадак, надзеў шапку.

...У той жа дзень у кінатэатры прайшоў яшчэ адзін ранішнік, ужо для іншай групы дзяцей. На ім я таксама выступаў. І ўжо без памылак.

Сяргей Саковіч, г. Калінкавічы.

НЕ ЧАКАЙ БУЛЁНЧЫКУ

...Не ведаю, як дзе, а ў нас адвараную бульбу некалі звалі «паронкі», а бульбяны суп — «паронкі юшкамі».

Дзед Васіль быў заможны гаспадар, як-нікав каваль, а яны заўжды гроши мелі. Так што паронкі юшкамі яго жонка, можна сказаць, ніколі не варыла. Яшчэ, крый божа, зойдзе хто ў хату ды ўбачыць... Эта ж ганьба якая! Каваль быў з гонарам, з форсам.

І вось нейкае вялікае свята. Дзед Нікадзім падбіў дзеда Васіля праведаць блізкіх родзічаў у далёкай вёсцы.

Іх там — даўно не былі — з радасцю сустрэлі: смачна пайлі, смачна кармілі, забаўлялі, урэшце — запрасілі застасца нанач. Яны, вядома ж, згадзіліся, бо ў гасцях ім дужа падалася...

І назаўтра добра было, прычым так, — што яшчэ на ноц засталіся.

Раніцай толькі прачнуліся, гаспадыня тут як тут, кажа:

— Калі ласка, госцікі, да стала, на гарачы булёнчык.

— Бач ты, і сёння новая страва, — падміргніў Васіль Нікадзіму.

Яны хуценька памыліся, прыйшлі ў залу і трохі разгубіліся: гэтym разам ніякіх чарак-бутэлек, ніякіх прысмакаў, толькі... паронкі юшкамі.

Але ж што ты будзеш рабіць: паселі, пасёрбалі, потым запрэглі каня і паехалі дамоў.

...Пра гэтую «прыгоду» дзед Васіль не расказваў нікому — няёмка было. Але ж потым, калі пасталелі яго сыны ды ўнукі, пакінуў наказ: «Дзеткі, калі едзеце ў гості, дык памятайце, што ў першы дзень госьць — золата, у другі — срэбра, а ў трэці — медзь: хоць да чортавай мацеры, але ж з'едзы!»

Іншымі словамі — не чакай булёнчыку.

Уладзімір Пугач, м. Навасёлкі, Петрыкаўскі раён.

«ГАСПАДАРКУ ВЕСЦІ — НЕ СПАДНІЦАЙ ТРЭСЦІ»

Не ведаю як каму, а мене дык часта ўспамінаецца маленства, родная хата, маладыя бацькі і яшчэ жывыя бабуля з дзядулем. Мы, малыя, гадаваліся пад іх мудрым прыглядам: гулялі са свістулькамі і цацкамі, якія рабіў нам дзед, ад'ядаліся бабулінімі блінцамі. А дойгімі зімовыми вечарамі, разам з суседскімі дзецьмі, лезлі грэцца на печ, ды слухалі адтуль дарослыя гісторыі — часам не зусім зразумелыя, але ж запамінальныя...

Дык вось у адну вялікую працавітую сям'ю сын прывёў свою жонку, бацькам — нявестку.

Раніцай заўтрашняга дня яны ўсе разам паснедалі ды разышліся па спраўах. Дома засталіся толькі свёкар (набіўши люльку самасадам, ён няспешна курыў) ды маладая гаспадыня. Яна ўвішна прыбрала са стала, дастала з печы чыгуночку з гарачай вадой і ўзялася мыць посуд — міску за міску.

— У дзейкі твар чысты, а зад брудны, — заўважыў з кута гаспадар.

Маладзіца тут жа выбегла ў бакоўку, хуценька змяніла спадніцу, крутнулася перад люстэркам і зноў — за міску, пакуль вада не астыла. Абмыла, перавярнула на стол адну, другую, трэцюю — свёкар зноў за сваё...

— У дзейкі твар чысты, а зад...

Сорам нявестцы: яшчэ раз матнулася да скрыні з пасагамі, выбрала найлепшую сукенку, пад яе — бляюткую ніжнюю спадніцу і смела вярнулася да печы. Аднак скончыць работу так і не паспела: яе зноўку спыніў голас гаспадара.

І тут маладзіца ўжо не вытрымала: павярнулася да свёкра спінай і, задраўшы падол, сказала:

— Нічога падобнага: зад таксама чысты!

Свёкар у адказ ёй нічога не сказаў: выбіўши люльку аб прыпекач, ён узяў са стоса верхнюю міску ды паказаў на-

вестцы донца яе — трэба прызнаць — бруднаватае, з разводам тлушчу.

Факт, што сорам быў, — хоць скрэз зямлю праваліся...

Але ж, што важна, у гаспадара хапіла розуму больш не папракаць яе і пра гэты інцыдэнт нікому не казаць...

Расказала, прычым праз гады, сама нявестка, завяршыўшы гэты ўспамін крылатым: «Гаспадарку весці — не спадніцай трэсці».

Таццяна Раманава, г. Наваполацк.

І САМ НЕ ГАМ... або «З ЛЁГКІМ ДУХАМ!»

...У вёсцы Валянціна шчыра паважалі. Ды і ці магло быць інакш, калі чалавек ён неблагі: просіць хто выручиць, дапамагчы, — ён ніколі не адмовіць (яшчэ і таму, што адны бабулыкі вакол: каму адмаўляць?). «Пакуль магу, падмагу», — любіў пайтараць Валянцін, калі ішоў, калі ехаў (бо каня меў) людзям на дапамогу...

За гэта і жонку яго, Файну, усе шанавалі: дружна, без запросінаў, збіralіся на талаку, каб, напрыклад, высушыць сена ці выбраць бульбу...

Так яшчэ і жонку яго, Файну, усе шанавалі: дружна, без запросінаў, збіralіся на талаку, каб, напрыклад, высушыць сена ці выбраць бульбу...

Спачатку яе налівалі ў хатах і пад добрую закусь. Потым ту ж пляшку гарэлкі ўсё часцей сталі даваць з сабой. Па дарозе вынёс чалавек — апетыт проста звярыны прачненца! Дадому прыйдзе, — і не каб капусты нейкай з'есці: кумпяк яму падавай, паляндвіцу, каўбасы...

Не падумайце, што дома гэтага не было: жыўнасці шмат трывалі. Але ж смачнейшае тое, што гаспадыня хавала да свят, да прыездаў дзяцей ды ўнукau.

А мужык знаходзіў. Усёды. Хіба што...

Неяк вясной Файні даймелася: злажыла прысмакі ў торбу і павесіла яе ў грубцы (у нас яе шчытком завуць). — Айт!, над дзверцамі. «Вось тут, — радавалася, — нізавошта не знайдзе!»

І сапраўды — праверыць калі-нікалі, як мужа дома няма, — усё ў парадку: цэлае дабро.

...У той выхадныя яны прычакалі дзяцей з унукамі. Валянцін з гэтай нагоды выцепліў лазню. «Дзейкі» — гаспадыня з дачкой і нявесткай — пайшлі туды мыцца.

І гаспадару без справы не сядзялася — руки працы праслі. Выйшаў на двор — там пашукаў-патуляўся. Заўважыў, што пахаладала крыху. Вырашыў хату працепліць.

Ізвещение о проведении 16 января 2018 года повторных торгов с условиями по продаже имущества, принадлежащего ОАО «ДСТ №7»

Предмет торгов

«здание конторы» с инвентарным номером 712/C-234 общая площадью 48 кв. м, назначение — здание специализированное по ремонту и содержанию автомобильных дорог; «гараж» с инвентарным номером 712/C-235 общая площадью 177 кв. м (в том числе забор деревянный, решетчатый на бетонных, деревянных столбах, протяженность 40,3 м), назначение — здание специализированное по ремонту и содержанию автомобильных дорог

Площадь земельного участка — 0,1441 га, кадастровый номер — 722580408101000002

Местонахождение — Могилевская обл., Кировский р-н, Боровицкий с/с, п. Скачек, ул. Шоссейная, 1

Начальная цена — 3 867,60 бел. руб. с учетом НДС

Сумма задатка — 386,00 бел. руб.

Продавец имущества: ОАО «ДСТ №7», 223021, Минская обл., Минский р-н, 500 м восточнее д. Богатырево, АБК, тел. (8017) 507-61-83.

Организатор торгов: государственное предприятие «МГЦН», ул. К. Маркса, 39, к. 10, 220030, г. Минск, тел. (017) 327-05-62.

Условие торгов: победитель торгов (покупатель) оплачивает вознаграждение за организацию и проведение торгов, включающее затраты на организацию и проведение результативного аукциона, в размере 3 процентов от цены продажи предмета торгов, указанной в протоколе о результатах торгов, в течение 3 рабочих дней со дня проведения торгов.

Торги проводятся в соответствии со ст. ст. 417, 418 Гражданского кодекса Республики Беларусь и порядком проведения аукциона по продаже имущества ОАО «ДСТ №7», утвержденным организатором торгов.

К участию в торгах допускаются юридические и физические лица, внесшие задаток и заключившие соглашение с организатором торгов о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона по соответствующему предмету торгов, а также представившие организатору торгов следующие документы:

заявление на участие в аукционе (по форме, установленной организатором торгов); заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона (по форме, установленной организатором торгов); копию свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); копию устава (для юридических лиц); копию платежного документа о внесении задатка; документы, подтверждающие полномочия представителя юридического (физического) лица; а также, при необходимости, иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток перечисляется на расчетный счет государственного предприятия «МГЦН», №ВУ34 BPSB 3012 1049 7101 9933 0000 в Региональной дирекции №700 по г. Минску и Минской области ОАО «БПС-Сбербанк», БИК BPSB BY2X, УНП 190398583, в срок, установленный для приема документов на участие в аукционе.

Торги проходят в форме открытого аукциона с условиями на повышение начальной цены. Торги проводят аукционист, определенный организатором торгов. В процессе торгов начальная цена повышается аукционистом до тех пор, пока только один участник согласится приобрести предмет торгов. Данный участник объявляется победителем торгов, а наивысшая цена (цена продажи) фиксируется в протоколе о результатах торгов и включает НДС. В ходе торгов участники могут предлагать свою цену за продаваемое имущество в соответствии с порядком проведения аукциона.

В случае если торги признаны несостоявшимися в силу того, что заявление на участие в них подано только одним участником или для участия в них явился только один участник, предмет торгов продается этому участнику (покупателю) при его согласии по начальной цене, увеличенной на пять процентов.

Договор купли-продажи между продавцом и победителем торгов (покупателем) заключается после предъявления копий платежных документов о перечислении суммы вознаграждения за организацию и проведение торгов и подписывается в течение 10 рабочих дней со дня проведения торгов.

Оплата стоимости приобретенного имущества с учетом НДС осуществляется победителем торгов (покупателем) в порядке, предусмотренным в договоре купли-продажи.

Торги проводятся 16 января 2018 года в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в торгах осуществляются с 22.12.2017 по 05.01.2018 включительно в рабочие дни с 09.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 (по пятницам — до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефоны для справок:
(017) 327-48-36 (государственное предприятие «МГЦН»);
(017) 507-61-83 (ОАО «ДСТ №7»)

А Файні тым часам вохкала ад асалоды ў лазні: плюхнула вады на каменні і, прыгнуўшыся ад «хвалі» гарачага духу, выпадкова зірнула ў акенца, на хату. Над комінам віўся дымок!

Ох, і рванула ж яна з той лазні — голая, босая...